

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312220901
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4312220901.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Pavla Lukáča, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. ul. XXXX/X, S., o vymoženie pohľadávky vo výške 1.448,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 9Er/1294/2012-27 zo dňa 27.02.2018, v časti zastavenia exekúcie takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 9Er/1294/2012-27 zo dňa 27.02.2018 v napadnutej časti potvrdzuje.

II. Odvolací súd povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil (I. výrok) a uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 eura (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ustanovení § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/, § 58 ods. 1, § 243h ods. 1 veta prvá, § 243f ods. 1, 3, 4, 5, 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 3 ods. 2 a § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, článku 2 písm. b/ Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovení § 39, § 52 ods. 2, 4 a § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom zmluvu o úvere. Po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky, a rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 07025/11, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) zmenkou vystavenou dňa 12.08.2010, kde žalovaný (povinný) vystupuje ako vystaviteľ a žalobca (oprávnený) ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov súd prvej inštancie dospel k záveru, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného mal tiež za preukázané, že oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, nakoľko zmenková suma 1.448,91 eura presahuje 30

% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinnému bol poskytnutý úver vo výške 800 eur, z čoho 30 % je 240 eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu 1.448,91 eura. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zastáva názor, že takáto zmenka je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

Poznamenal tiež, že preštudoval Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, pričom citoval článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nazvaný Dohoda o vyplnení zmenky. Súd prvej inštancie poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/339/2014.

Ďalej skonštatoval, že po preštudovaní úverovej zmluvy zo dňa 12.08.2010 uzatvorenej medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom má za to, že predmetná zmluva nemá obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie v rámci svojho rozhodnutia poukázal aj na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015.

Podľa súdu prvej inštancie, článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Na základe uvedeného mal za to, že v zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove, ktorý citoval vo svojom uznesení, takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah, nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa a preto ho musel vyhodnotiť ako neprijateľné a tým aj neplatné podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka.

Exekučný súd mal za preukázané, že zmenka, titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu je neplatná, nakoľko bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky. Ďalej mal za preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom dňa 12.07.2010 nemá obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie ustálil i to, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, čo má v zmysle rozsudku Krajského súdu Prešov, citovaného v napadnutom uznesení, za následok nielen neplatnosť Dohody o vyplnení zmenky, ale aj neplatnosť samotnej zmenky.

Záverom svojho uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že povinný ako fyzická osoba nekonal pri uzavretí vyššie spomenutej zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto mal za preukázané, že povinný mal v predmetnom konaní postavenie spotrebiteľa. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu zastavil a súčasne uviedol, že o trovách súdneho exekútora súd rozhodne samostatným uznesením.

4. Proti výroku I. predmetného uznesenia (o zastavení exekúcie) podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Mal za to, že dôvod na zastavenie Exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nebol naplnený, pretože tento dôvod na zastavenie exekúcie sa vzťahuje iba na prípady, ak medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľský záväzkovo-právny vzťah. Oprávnený uviedol, že v čl. III odvolania preukazuje, že záväzkovo-právny vzťah medzi oprávneným a povinným, ktorý vznikol na základe zmluvy nemá spotrebiteľský charakter.

Uviedol, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka má povahu absolútneho obchodu. Dodatočne sa nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže mu uzavretie v uvedenej forme sám svojím konaním povinný vyvolal a inicioval. Povinný pred uzavretím Zmluvy dobrovoľne v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že má záujem o poskytnutie úveru na účely výkonu zamestnania (zaškrtnuté políčko účel „zamestnania“ pričom mal možnosť voľby).

Povinný uzatvoril toho istého dňa dodatok k zmluve o úvere, v ktorom uviedol, že veriteľom poskytnuté finančné prostriedky použije na „náklady spojené s dochádzaním za prácou“. Poukázal na svoju dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Uviedol, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Konštatoval, že právnu úpravu

ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimočne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. V zmluve o úvere a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru povinný vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane poskytnutia Všeobecných podmienok poskytnutia úveru) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať.

Tvrdil, že exekučný titul bol vydaný v dôsledku riadne vedeného sporového konania s prihladnutím na dobré mravy, v dôsledku čoho sa nestotožnil s odôvodnením uznesenia. Účelom § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je zabrániť tomu, aby spotrebiteľ súhlasil s podmienkou, ktorá je v pomere ku konkrétnemu právnemu vzťahu neprimeranou. Mal za to, že súd prvej inštancie zvolil príliš extenzívny výklad daného ustanovenia. Povinný sa mal možnosť pred uzavretím zmluvy oboznámiť so zmluvou a s jednotlivými zmluvnými podmienkami, ktoré sú v zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a určito. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku ustanovujúce okrem iného aj mravnú kategóriu (dobrú vieru) treba vykladať aj s prihladnutím na dobrú vieru veriteľa, ktorý uzavíeral zmluvu s dlžníkom v dobrej viere, že bude plniť svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy a úver použije na účely povolania tak, ako to dlžník uviedol v zmluve. Skutočnosť, že povinný nekonal v dobrej viere, t. j. pri uzavretí zmluvy mal úmysel použiť úver na iný účel a dodatočne prišiel k záveru, že je pre neho zmluva subjektívne nevýhodná, nemôže samo o sebe viesť k záveru, že zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že exekučný súd napadnutým uznesením výrazne zasiahol do zásady rovnosti strán konania, čím došlo k porušeniu čl. 6 CSP.

Ďalej uviedol, že má zato, že povinnosť podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil, a teda doplnil návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote. Oprávnený preto zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru.

K tvrdeniam o rozhodcovskej zmluve uviedol, že je nepochybné, že rozhodcovská zmluva v úverovej zmluve je nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, pretože umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je nevýhradná, nebude dotknutá § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka má charakter zmluvy v zmluve t. j. rozhodcovská zmluva je len technicky vložená do inej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti.

Oprávnený uviedol, že výška úrokov z omeškania 0,25% denne nie je neprimeraná a ani v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru, vzhľadom na podmienky, za ktorých poskytol úver povinnému a s ohľadom na ďalšie obchodné riziko oprávneného. Z uvedeného dôvodu, ako i s ohľadom na skutočnosť, že oprávnený nežiadal od povinného zabezpečenie úveru, si účastníci dohodli úroky z omeškania a takto prejavenu vôľu účastníkov by mal aj súd rešpektovať. V súvislosti s dohodnutým úrokom z omeškania poukázal na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a rozhodnutie NS SR č. k. 1 Obdo 34/2004 zo dňa 21.12.2004, ako aj na ďalšie rozhodnutia NS SR, v ktorých sa najvyšší súd zaoberal otázkou úrokov z omeškania a skúmal ich z hľadiska dobrých mravov, pričom zdôraznil, že nie je možné sa zo strany odporcov odvolávať na dobré mravy, keďže každý odporca v čase, keď bol pri uzatvorení zmluvy o úvere v pozícii dlžníka mal možnosť zvážiť, či uzatvorí zmluvu o úvere za podmienok tam uvedených, či je schopný splácať záväzok, ku ktorému sa v danej zmluve o úvere zaväzuje a musel si byť vedomý následkov v prípade riadneho a včasného neplnenia tohto záväzku, a to povinnosti platiť úroky z omeškania v dojednanej výške. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR č. k. 2Obdo 26/2004 zo dňa 22.09.2005. Oprávnený tiež poukázal na skutočnosť, že pri úroku z omeškania má ten, kto sa k úhrade úrokov z omeškania zaviazal, vždy možnosť platenie týchto úrokov odvrátiť tým, že si svoje povinnosti riadne a včas splní. Povinný si však svoju povinnosť nesplnil a za porušenie svojej povinnosti by mal znášať vopred dohodnutú sankciu, s ktorou pri uzatváraní záväzkovo - právneho vzťahu súhlasil.

Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (§ 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 27.02.2018 v časti I. výroku podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne, pričom sa stotožnil i s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 09.10.2012, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 02.08.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., pod sp. zn. SR 07025/11, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.09.2011 a vykonateľnosť dňa 16.09.2011. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. následne v podaní zo dňa 11.10.2012 (doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.11.2012) požiadal príslušný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Dňa 16.11.2012 poveril súd prvej inštancie súdneho exekútora vykonaním exekúcie na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu. V podaní zo dňa 22.01.2016 (doručeným dňa 03.02.2016) súdny exekútor postúpil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu oprávneného zo dňa 21.01.2016 na vykonanie exekúcie. Dňa 27.02.2018 vydal súd prvej inštancie napadnuté uznesenie.

7. Podľa § 41 ods. 1, 2 písm. d/ zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených.

Podľa § 243h ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom v čase rozhodovania exekučného súdu, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01.04.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 01.04.2017.

Podľa § 39 ods. 4 vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m) vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Podľa § 243d ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2015) v znení účinnom od 01.01.2015, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 01.01.2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 01.01.2015, sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014.

Podľa § 243f ods. 1, 4, 6 vyššie citovaného zákona, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

Podľa § 9a ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (t. j. dňa 08.04.2011 - ďalej len „v čase uzavretia zmluvy o úvere“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom /ods. 1/. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné /ods. 2/. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti /ods. 3/. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti /ods. 4/.

Podľa § 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané /ods. 1/. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah /ods. 2/.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 25 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch, na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

10. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.

Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

11. Podľa čl. I. § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového (ďalej len „zákon zmenkový a šekový“) v znení účinnom od 23.12.2015, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I. § 17 ods. 2 zákona zmenkového a šekového v znení účinnom od 23.12.2015, v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V predmetnom konaní sa vymáha plnenie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 02.08.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., pod sp. zn. SR 07025/11, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.09.2011 a vykonateľnosť dňa 16.09.2011, vydaného na podklade predloženej zmenky vystavenej dňa 12.08.2010, ktorým bola žalovanému (povinný v exekučnom konaní) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (POHOTOVOSTĽ, s. r. o.) sumu 1.448,91 eura, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.448,91 eura od 05.03.2011 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 1.448,91 eura od 20.04.2011 do zaplatenia a náhradu trov rozhodcovského konania v sume 370,55 eura, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že žalobca (spoločnosť POHOTOVOSTĽ, s. r. o.) spolu s návrhom na začatie konania o zaplatenie zmenkovej sumy s príslušenstvom doručil i zmenku vystavenú dňa 12.08.2010, v ktorej bol bezpodmienečný sľub žalovaného zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, údaj o vystaviteľovi zmenky, miesto splatnosti a ďalšie skutočnosti, pričom v čase vystavenia zmenky absentoval údaj o zmenkovej sume a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy.

V odôvodnení predloženého exekučného titulu je ďalej uvedené, že súd v predmetnej veci, okrem iného, aplikoval i zákon č. 191/1950 Sb., pričom z jeho obsahu vyplýva, že predloženú zmenku skúmal ako cenný papier, teda, či spĺňa náležitosti vyššie citovaného zákona a či je platnou zmenkou. Uviedol, že kauzálny vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je možné posúdiť v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, lebo žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ.

14. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015, obsiahnutej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, sú exekučné súdy, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 Zákona zmenkového a šekového, povinné ex officio prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky k tomu, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, ale aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich

exekúciách, ak sa na podklade exekučného titulu priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

15. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu o úvere uzavretú dňa 12.08.2010 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom ako zmluvu spotrebiteľskú. Tento záver súdu prvej inštancie napadol v odvolaní oprávnený. Táto odvolacia námietka oprávneného nie je ale dôvodná a odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o tom, že zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodov uvedených v nasledujúcich bodoch.

16. Spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku v súčasnosti definovaná od 01.01.2008 v § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

17. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa teda vzťahujú práve na taký druh zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa, pričom zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a rozlišuje, či boli individuálne dojednané alebo nie. Je teda dôležité, či spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred uzavretím zmluvy ale taktiež aj to, či ich mal možnosť ovplyvniť. V tomto smere sa zabezpečuje ochrana najmä tým zmluvám, pri ktorých sa zmluvné podmienky pripravujú vopred a pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah.

18. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že oprávnený vystupuje ako veriteľ, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie úverov, teda oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a považuje sa za dodávateľa. Povinný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla. Za spotrebiteľa sa v zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto je možné konštatovať, že povinný je spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Taktiež je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že v tomto prípade bola zmluva o úvere vopred pripravená oprávneným pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinný nemohol ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide teda o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú. Povinný je v prejednávanej veci spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, a preto na právny vzťah medzi účastníkmi konania je nutné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzkovo-právneho vzťahu bez ohľadu na dohodu strán, teda bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod.

19. Odvolací súd k uvedeným záverom o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere pre úplnosť za účelom vysporiadania sa s odvolacou námietkou o tom, že sa súd prvej inštancie nezaoberal tým, že povinný v zmluve o úvere uviedol, že finančné prostriedky sú mu oprávneným poskytované na výkon zamestnania dopĺňa, že hoci povinný, ktorý uzatváral zmluvu o úvere ako fyzická osoba, síce pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol, že sú mu peňažné prostriedky poskytované na výkon zamestnania a teda z uvedeného prehlásenia povinného by mohli vyjsť pochybnosti o tom, či ide o zmluvu spotrebiteľskú alebo nespotebiteľskú, avšak v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Nespotebiteľský charakter zmluvy o úvere musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť - resp. nie je len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto zamestnaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. Oprávnený (ako veriteľ) nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali opak. Okrem toho rovnako nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že v zmluve o úvere sú uvedené len tie údaje povinného, ktoré sa uvádzajú v prípade, ak tieto zmluvy uzatvárajú fyzické osoby - spotrebiteľia (meno, priezvisko,

adresa trvalého pobytu, rodné číslo a pod.). S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je súd povinný pri pochybnostiach o obsahu zmluvy použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, t. j. že jednak je dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, na oprávnenom (ako veriteľovi) a jednak, že v prípade dôvodných pochybností o tom, či zmluva má alebo nemá spotrebiteľský charakter, je nutné použiť výklad, že zmluva spotrebiteľský charakter má.

20. Z uvedených dôvodov potom nie je dôvodná odvolacia námietka oprávneného, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, že povinný v zmluve vyznačil, že finančné prostriedky poskytnuté mu povinným sú určené na výkon zamestnania povinného. Ako totiž odvolací súd uviedol v predchádzajúcom bode, samotná skutočnosť vyznačenia v zmluve o úvere, na aký účel sú povinnému poskytované finančné prostriedky, bez toho, aby zo zmluvy o úvere bola zrejmá odpoveď na otázku, aké je zamestnanie povinného a aký súvis s týmto zamestnaním poskytnutie úveru má (ktoré by umožnili preskúmať, či povinný mal postavenie spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy) a bez toho, že by oprávnený, na ktorom je dôkazné bremeno, spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti (konkrétnymi dôkazmi) preukázal nespotebiteľský charakter zmluvy o úvere, nie je právne významnou skutočnosťou. Za takýchto okolností potom ani nevznikla súdu prvej inštancie povinnosť osobitne sa s uvedenou skutočnosťou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadať. Toto vysporiadanie však urobil odvolací súd, nakoľko išlo o jeden z nosných odvolacích argumentov oprávneného.

21. V dôsledku vyššie uvedeného právny vzťah medzi oprávneným a povinným, založený zmluvou o úvere, uzavretou oprávneným a povinným dňa 12.08.2010, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je však treba aplikovať aj na všetky právne úkony a vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto zmluvou súvisiace, ktorými právnymi úkonmi sú v prejednávanej veci aj rozhodcovská zmluva (uzavretá v deň uzavretia zmluvy o úvere, ktorá obsahovala dohodu o riešení sporov vzniknutých zo zmluvy o úvere) a dohoda o vyplnení zmienek, ktorá dohoda bola inkorporovaná do čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Dohoda o vyplnení zmenky bola v prejednávanej veci uzavretá ako zabezpečovací inštitút plnenia záväzku povinného zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto aj keď v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok (ktorý je v tomto exekučnom konaní exekučným titulom) uplatnený nárok zo zmenky, ktorá však bola len zabezpečovacím inštitútom k záväzku povinného splatiť svoj záväzok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere a ktoré rozhodcovské konanie bolo vedené na základe rozhodcovskej zmluvy (ktorá bola uzavretá na základe a v priamej súvislosti so zmluvou o úvere, bez ktorej by nemala právne opodstatnenie, nakoľko jej predmetom je práve dohoda zmluvných strán zmluvy o úvere na riešení sporov vzniknutých z tejto zmluvy o úvere alebo v súvislosti s ňou), je potrebné posudzovať aj tieto právne úkony aj podľa noriem spotrebiteľského práva. Normy spotrebiteľského práva je nutné vždy použiť na celý režim právneho vzťahu (t. j. aj na zabezpečovacie inštitúty; právne úkony, ktorými dochádza k zmene obsahu či subjektov záväzkového vzťahu a pod.), ktorý, ak bol založený spotrebiteľskou zmluvou, zachováva si tento spotrebiteľský charakter počas celej doby trvania jeho existencie.

22. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi súdu prvej inštancie o tom, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a že zmenka, z ktorej nárok bol uplatnený v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, je neplatná z dôvodu, že ju oprávnený vyplnil v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ktoré je nutné v danej veci aplikovať vzhľadom na prechodné ustanovenie § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov) na sumu 1.448,91,- eura, hoci vzhľadom na povinnému poskytnutý úver vo výške 800,- eur, táto mohla byť vyplnená maximálne vo výške 240,- eur, ak povinný neuhradil po uzavretí zmluvy ani časť istiny, avšak aj to všetko len za predpokladu, že by zmluva o úvere nebola pre absenciu zákonných náležitostí považovaná za bezúčinnú a bez poplatkov. Použitie zmenky bolo teda § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch obmedzené a nebolo naň v rozhodcovskom konaní prihliadnuté, rovnako ako aj na neprijateľné zmluvné podmienky (dohodu o vyplnení zmienek, inkorporovanú v čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorej neplatnosť konštatoval súd prvej inštancie z dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a ktorý záver súdu prvej inštancie vzhľadom na to, že odvolacie dôvody ani proti tomuto záveru osobitne nesmerovali, nebol podrobený meritotórnemu odvolaciemu prieskumu).

23. K uvedenému však odvolací súd ďalej dopĺňa pre zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, že oprávnený ako veriteľ a remitent uzatváral s povinným ako dlžníkom Dohodu o vyplnení zmeniek - teda zmenkovú dohodu s obsahom, že povinný ako dlžník vystaví v prospech oprávneného dve blankozmenky (ktoré teda v čase vystavenia úplnými zmenkami ešte neboli, keďže zmenkou sa blankozmenka stane až doplnením chýbajúcich údajov o výške zmenkovej sumy a o jej splatnosti), ktoré veriteľ ako remitent môže vyplniť vo výške všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek - teda s obsahom, ktorý neobmedzuje právo remitenta vyplniť blankozmenku maximálne vo výške nárokov vyplývajúcich z ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Takáto zmenková dohoda, ktorá obchádza obmedzenie použitia zmenky ustanovené v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je pre obchádzanie uvedeného ustanovenia, ale aj pre rozpor s čl. I. § 10 zákona zmenkového a šekového absolútne neplatná, a preto oprávnený nemohol na jej základe vyplniť ani blankozmenku v dôsledku čoho sa blankozmenka vlastnou zmenkou ani nikdy nestala.

24. Z rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tejto veci a ktorý je súčasťou spisu, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie (ako to implicitne vyplýva z jeho rozhodnutia) zistil, že z neho nevyplýva, že by bol rozhodcovský súd pri vydávaní exekučného titulu v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, neprihliadol na to, že zmenka zabezpečovala návratnosť úveru z právneho vzťahu, ktorý mal spotrebiteľský charakter a neprihliadol ani na neprijateľné zmluvné podmienky (a ich právne následky), či na obmedzenie použitia zmenky. V exekučnom konaní pritom vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom pri vydávaní exekučného titulu nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 12.08.2010 (napr. čl. 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorých je inkorporovaná dohoda o vyplnení zmeniek), ale najmä na to, že použitie zmenky bolo podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch obmedzené, a že oprávnený zmenku vyplnil v rozpore s týmto obmedzením.

25. Rozhodcovský súd sa pri skúmaní spotrebiteľského charakteru hlavného právneho vzťahu obmedzil len na konštatovanie, že uvedený vzťah nie je spotrebiteľský, nakoľko povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ, ktorý záver bol však aj v tomto odvolacom konaní vyvrátený.

26. Keďže zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľského úveru zmenkou bolo už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, vystavenia blankozmenky či v čase doplnenia údajov do blankozmenky, zákonom obmedzené a oprávnený v rozpore s týmto obmedzením zahrnul do zmluvy o úvere v jej neoddeliteľnej súčasti - Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dohodu o vyplnení zmeniek, ktorej znenie nerešpektovalo obmedzenie použitia zmenky ustanovené v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, následné uplatnenie si nároku z takejto zabezpečujúcej zmenky v konaní, v ktorom rozhodcovský súd neprihliadol na obmedzenie použitia zmenky, ani na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a vydal exekučný titul v rozsahu, v akom sa ho oprávnený domáhal, sú v danej veci splnené všetky podmienky ustanovené § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie. Keď súd prvej inštancie ako exekučný súd za daného skutkového a právneho stavu exekúciu uznesením z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil, je jeho rozhodnutie vecne správne, čím sú splnené podmienky podľa § 387 ods. 1 CSP na to, aby odvolací súd jeho rozhodnutie v odvolacom konaní v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

29. Rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.